

átszökött a partizánokhoz, az ukránokhoz, lányka, magyar asszonyka, hát törleszteni akarsz? nincs miért, nincs mit, gondolta, meg hogy ti meg tán 49-ért törlesztetek? semmi közöm ahhoz a világhoz. mert vörös magyar lett a szigeti asszony.

európa szabad lesz, a szigeti asszony berlinben már kapitány.

föld kenyér szabadság; enyém a föld, tiéd a lekvár, magamén aratok! férjedet fiadat hazahozza az mkp.

kaptál földet, adj kenyeret, lakat alá a feketézőkkel! és mégis lesz kenyér! nemzeti parasztpárt. építő munkára hív a szocdem. párt. munkásegység a nemzet érdeke, egységbe ifjúság.

termelj többet, hazadat épited! én itt, máramarost? több gép, több kenyér, építsük fel a vasutat a népnek; tényleg, az hazavisz szigetre! nem a tőkésenek építjük az országot.

itt élned, halnod kell, független kiszagda párt. otthon újra hazátlan a magyar, de talán nem sokáig, gróza azt mondta. haza kéne menni. jaj, a havasba, oda, a havas alá, máramarosba.

férfi? olyan már nincs. nem lehet. beleőszült. hogy a harcnak vége lett, újra otthon, a gyerekeivel, szerelme nélkül, örökre szerelem nélkül. majd a gyerekek.

elhagyott sírt talált, hogy leszerelt, ezt a hantot gondolzza. tizenkét orosz katonát földeltek itt el. talán az ő ura sírját is gondolzza valaki a nagy orosz rónán. Jesszusom, Máriám.

